

SJÖSÖNDAGEN 15.9.2024

Evangelietext Joh 5:19-21

”Mennär, nunär och sennär”

De tre syskonen Sennär, Mennär och Nunär bodde tillsammans. De hade stannat kvar i sitt hem och levde en gemensam vardag, som dock inte alltid gick helt friktionsfritt. Mycket olika var alla till sin natur, men syskon alltså och fick alltså plats i samma hushåll.

Sennär var en mästare på att skjuta upp saker före sig. "Jag ska göra det här när..." var hens motto. Ett hinder för att göra och säga något var när som helst, men det fanns alltid en bra anledning för Sennär att inte agera. På något sätt flög dock hens vardag framåt, men frör en som följde det bredvid såg alltväldigt eländigt ut. Sennär njöt helst av att tumma på och planera för att slutresultatet sedan ska bli så bra som möjligt, då förhållandena är gynnsamma för att man ska kunna börja jobba...

Av syskonen var Mennär flitig, men väldigt ofta blev slutresultatet något helt annat än vad som ursprungligen var tanken. Gång på gång fick hen upprepa - mest för sig själv, men nästan lika ofta för sina syskon att det inte var meningen att det skulle bli så här. Mennär var snabb att ta tag i och kvick i tankarna, men någonstans kom det alltid en vridspark eller sidovind som blandade ihop de goda planerna och ändrade slutresultatet från vad som var tänkt. "Men när..." började hens beskrivning av vad som hänt nästan alltid.

Av trion var Nunär den som hade båda fotsulorna i hela sin längd på marken. Hen kom alltid i tid till överenskommen plats. Hens uttalanden gällde den aktuella situationen och även i övrigt gick hens vardag på ett föredömligt sätt. Sennär och Mennär undrade hela tiden hur allt såg ut att vara så oöversvärat för Nunär. Det var som om hen befann sig i en annan värld än sina syskon, som hela tiden var tvungna att ändra sina planer – eller efteråt hitta på en orsak till det som blivit verklighet.

Den här påhittade historien är dock en beskrivning av det verkliga livet. Inom oss alla bor hela syskontrion och det är vårt eget val vem som styr vad vi gör av dem. Kanske mest av allt skulle vi vilja vara som Nunär, men gång på gång märker vi att vi liksom Sennär förhalar och Mennär förklarar. Livets rikedom är vilken av syskonen som råkar styra oss.

Våra liv är fulla av planer och förväntningar. De förverkligas och blir inte förverkligade. Det väsentliga är väl om vi bygger våra liv på drömmar eller på verkligheten. Det som förenar oss finländare är framför allt efterklokheten, som kommer till uttryck i många olika former av "kunskap", allt från att kommentera idrottstävlingarnas resultat till att känna till en alldeles enskild människas livsförlopp. "Vad var det jag sa...", "Det såg man ju redan från början..." – välbekanta kommentarer, eller hur?

Även många finländska fartyg har sjöfolk från tredje land som ser sjötjänstgöringstiden som en språngbräda till det bättre. Bland dem finns i synnerhet Sennärs, men också av de andra två. De flesta arbetar till sjöss helt av egen vilja, men i viss mån är det på grund av omständigheterna eller till och med att de av slakten utsända har hamnat där. Det kan vara en utmaning för sådana att hitta sin plats och framför allt att bli en helt vanlig människa.

Vem och vad jag bygger mitt liv på torde vara den riktiga frågan och det är ju det som dagens texter funderar på. Livet i gemenskap med Gud tar inte bort det som beskrivits ovan, men gör det mer utgårdligt – eller hur?